Aralık 2009 * İşçi Bülteni Özel Sayı:516:

Anadolu Yakası İşçi Bülteni

Düşük ücretlere, fazla mesailere ve ücret gasplarına karşı mücadeleye!

Düşük ücretlere, fazla mesailere ve ücret gasplarına karşı mücadeleye!

İşsizlik çığ gibi artıyor. İşten atmalar tüm pervasızlığıyla sürüyor. Elektrikten suya, doğalgazdan ulaşıma kadar tüm temel hizmetlere peşpeşe zamlar yapılıyor. İş cineayetleri ölümleri artıyor, kuralsız çalışma yaygınlaşıyor. Yoksulluk ve sefalet derinleşiyor. En temel sosyal haklarımız birer birer elimizden alınıyor. Ücretlerimiz gaspediliyor ya da geç ödeniyor... Saydıklarımıza daha onlarca madde eklenebilir. Bunları hepimiz iliklerimize kadar hissederek yaşıyoruz.

Bugün tüm sanayi havzalarında, fabrikalarda uzun çalışma saatleri ve ücret gasplarıyaşadığımız en temel sorunlarımız arasında. İstisnasız hemen her fabrikada zorunlu mesai dayatılıyor, çoğu zaman Pazar günleri dahi çalışmak zorunda bırakılıyoruz. Günlük çalışma saatlerimi 12-13 hatta daha fazla olabiliyor. Tüm bu kölece koşullara rağmen ay sonu geldiğinde maaşlarımızı, artık patronların dillerinden düşürmedikleri "kriz var" söylemiyle ya alamıyoruz ya da parça parça alabiliyoruz. Krizi fırsata çevirerek birçok işçiyi işten atan patronlar, beş işçinin işini artık tek işçiye yaptırıyorlar. Birbiri ardına gelen siparişlerle sürekli mesaiye kalmaya zorlanıyoruz. Ama yine de ücretlerimiz gaspediliyor. Gerekçe ne "kriz var"

Ama bilinen bir gerçek var. O da patronların "kriz var" söylemiyle son bir yıldır kârlarına kâr kattıkları gerçeği. Kendi yarattıkları krizin faturasını biz işçi ve emekçilerin sırtına yükledikleri gerçeği. Şimdi ise daha fazlasını istiyorlar. Günde 12-13 hatta daha fazla çalışmamız ve ay sonu geldiğinde zaten üç kuruş olan maaşlarımızı almamamız. Bu kölelik sisteminin yaygınlaşmasıdır.

Önümüzdeki günlerde patronların saldırıları artarak devam edecek. Açıklanan 2010 bütçesi ortada. Asgari

ücrete yine komik bir zam yapılacak. İşsizlik artacak, kuralsız ve esnek çalışma daha da yoğunlaşacak. Ücret gasplarısüreklilik kazanacak. Birçok saldırı yasası gündemde.

Bunlar hepimizin bildiği gibi, sadece şu ya da bu fabrikanın/işçinin yaşadığı sorunlar değil. Türkiye'de sermaye sınıfı örgütlü bir tarzda bu saldırıları gündeme getiriyor. Onlar işçi kanıyla besleniyorlar. Bizlerin emeği ve alınteri üzerinde tepinerek palazlanıyorlar.

Biz işçi ve emekçilerin tek çıkar yolu ise krizin faturasını ödemeyi reddetmektir. Fabrikalarda, atölyelerde, sanayi havzalarında yan yana gelerek örgütlenmek, birleşik mücadeleyi yükseltmek için adım atmaktır.

Kartal'da, Pendik'te, Tuzla'da, Tepeören'de hergün patronların sömürü çarkları arasından geçen işçiler, bu çağrımız sizedir. Düşük ücretlere, fazla mesailere ve ücretlerimizin gaspedilmesine karşı örgütlenelim. İşyerlerimizde saldırılara karşı sesimizi yükseltelim. Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkalım.

Birleşik mücadeleyi büyütelim!

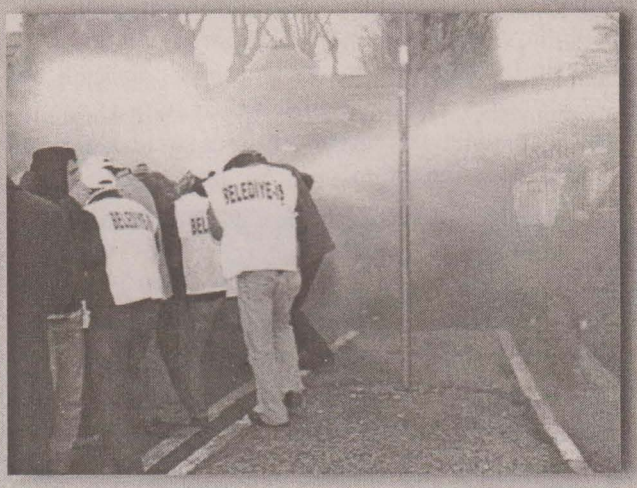
TEKEL'e bağlı fabrikaların kapatılması ve işten atma saldırısına karşı 15 Aralık sabahı Ankara'da toplanan ve günlerdir Ankara sokaklarını mücadele alanına çeviren 7 bin Tek Gıda-İş Sendikası üyesi TEKEL işçilerine, 16 Aralık günü öğlen saatlerinde Ankara polisi'nin biber gazı, panzer ve coplarla başlattığı saldırısı devam ediyor. Onlarca gözaltı, baskı, tehdit ve olumsuz hava koşullarına rağmen TEKEL işçilerinin kararlılığı da devam ediyor. Defalarca AKP Genel Merkezine yürümek isteyen binlerce işçi polis barikatlarına "Ölmek var dönmek yok!", "Emekçiye değil AKP'ye barikat!", "İş ekmek yoksa barış da yok!" sloganları ile direniyor. Abdi Pekçi parkında toplanan işçilere yine aynı pervasızlıkla saldırılıyor. İşçilerin hak arama mücadelesini Ankara Valiliği "yasal olmadığı" gerekçesiyle yasaklamasına rağmen TEKEL işçileri işlerine ve haklarına sahip çıkma kararlılığını her saldırıda direnerek gösteriyorlar.

Geçtiğimiz yıl da gerçekleştirilen eylemlerde TEKEL işçileri yine sermaye devletinin azgın saldırılarıyla karşılaşmışlardı. TEKEL işçileri 2008 yılının Şubat ayında Türkiye'nin çeşitli illerinden gelerek Özelleştirme İdaresi önünde toplanmışlar gün boyu süren bekleyişlerinin ardından polis terörüyle karşılaşmışlardı.

Geçtiğimiz haftalarda çeşitli illerde kitlesel ve militan eylemlere imza atan TEKEL işçileri birçok yerde polisin gaz bombalı, coplu saldırısına maruz kalmışlardı. Sermayenin topyekûn saldırılarının arttığı şu günlerde TEKEL işçileri haklı ve onurlu mücadelelerini sürdürüyorlar. Bugün tüm işçi ve emekçilerin omuzlarında TEKEL işçilerinin mücadelesini sahiplenmek ve işçi sınıfının saldırılar karşısında birleşik mücadelesini örmek sorumluluğu duruyor. Fabrikalarımızda, atölyelerimizde TEKEL işçilerinin mücadelesini örnek almak ve mücadele etmek zorundayız. Gerçekleştirilen saldırıların ardından mücadeleyi büyütmek için binlerce TEKEL işçisi daha Ankara'ya hareket etti. Türk-İş'e bağlı Genel Maden-İş Sendikası, Tek Gıda-İş'in eylemine destek vermek için Türkiye genelinde iş yavaşlatacağını duyurdu. DİSK Başkanı Süleyman Çelebi TEKEL işçilerine destek için bir saatlik genel grev çağrısı yaptı. Birçok ilde dayanışma eylemleri örgütleniyor, birleşik mücadele çağrısı yapılıyor.

Şimdi bu olumlu gelişmeleri güçlendirerek, haklarımız ve geleceğimiz için işçi sınıfının birleşik mücadelesini büyütmeliyiz.

Haklarını arayan itfaiye işçilerine polis saldırısı!

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin taşeronlaştırma uygulamasına karşı çıkarak bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştiren Belediye-İş Sendikası İstanbul 5 No'lu Şube üyesi itfaiye işçileri polisin biber gazı ve tazyikli suyla saldırısına maruz kaldı.

Fatih İtfaiye Parkı'nda toplanan itfaiye emekçileri, burada pankartlarını açarak polisin barikatı açmasını beklediler. Uzun süren pazarlıklara rağmen, barikat açılmaması üzerine işçilerin tepkisi artmaya başladı. "Yasal hakkımız olan toplu iş sözleşmesi uygulansın Belediye-İş 5 Nolu Şube", "Taşeronlaştırmaya ve özelleştirmeye hayır / Belediye-İş 1 Nolu Şube" ve "Yaşasın örgütlü mücadelemiz! /Belediye-İş Sendikası" pankartlarını açarak yürüyüşün başlamasını bekleyen itfaiye işçileri sloganlarını aralıksız haykırdı.

Yapılan konuşmanın ardından itfaiye işçileri, kortej oluşturup, pankartlarını açarak yürüyüşe hazırlandılar. Kolkola giren işçiler caddenin başında bulunan polis barikatı ve panzerlerinin üzerine yürüdüler. Barikata yüklenen emekçilere, kolluk güçleri biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı. Ancak tüm saldırılara rağmen itfaiye emekçileri yerlerinden ayrılmadılar. Polisin saldırısına karşı, emekçilerin öfkesi artmaya başladı. İşçilerin kararlılığını gören polis, barikatı açmak zorunda kaldı. Barikatı açtıran itfaiye işçileri, ana caddeyi trafiğe kapatarak sloganlarla Büyükşehir Belediyesi önüne yürüdü. Büyükşehir Belediyesi önüne gelindiğinde, sendika temsilcileri talepleri dile getiren konuşmalar gerçekleştirdiler. TEKEL işçilerinin ve Esenyurt Belediye işçilerinin direnişlerinin devam ettiğinin vurgulandığı konuşmalarda haklı olan eylemlerin sonuç alana kadar devam edeceği söyledi. Yaklaşık bir saatlik oturma eylemi gerçekleştiren İtfaiye işçileri halaylarla eylemlerine son verdi.

Metal İşçileri Kurultayı Sonuç Bildirgesi...

Metal İşçileri Birliği'nde tek yumruk olmaya!

Metal İşçileri Kurultayı sermayenin işçi sınıfına ve emekçilere ağır bedeller ödettiği bir dönemde, 22 Kasım günü İstanbul'da gerçekleştirildi. Ön hazırlık çalışmaları çeşitli sanayi havzalarında oluşturulan Kurultay Hazırlık Komiteleri tarafından yürütülen kurultaya İzmir, Ankara ve Bursa'dan temsili katılımlarla birlikte ağırlığını metal işçilerinin oluşturduğu 200'ü aşkın işçi katıldı.

Kurultay hazırlıkları kapsamında Gebze, Kartal, Ümraniye, Topkapı, Gaziosmanpaşa, Küçükçekmece ve Esenyurt'ta birçok işçi toplantısı gerçekleştirildi, sendikalı-sendikasız on binlerce metal işçisine çeşitli araçlarla seslenerek metal işçilerinin öncü birliğinin yaratılması ihtiyacı gündemleştirildi. Yine bunun yanısıra çalışma yaşamında karşılaşılan sorunlar, kapitalist krizin işçi sınıfına etkileri ve sendikal demokrasi başlıklı birçok gündem bu çalışmalar sırasında değerlendirildi.

Tüm bu ön hazırlık çalışmalarından yansıyan olumlu tepkiler mevcut sorunlara çözümlerin üretilmesi, sendikaların işçi sınıfının mücadele mevzileri olarak yeniden yapılandırılması, metal işkolunda öncü işçi birliğinin yaratılması ve bir mücadele programının/hattının oluşturulması, Metal İşçileri Kurultayı'nın önemli bir adım olduğunu göstermiştir.

Kurultayda Kurultay Hazırlık Komiteleri tarafından hazırlanan 3 tebliğin sunumunun yanısıra 7 direnişten işçiler söz alarak deneyimlerini aktardılar. Ayrıca mücadele programı tartışmaları sırasında söz alan onlarca işçi metal işçilerinin birliği, mücadele ilkeleri ve programı üzerine düşünce ve önerilerini dile getirdi. Onlarca işçinin kürsüden söz hakkını kullandığı ve kararların da bir parçası olduğu Metal İşçileri Kurultayı, bu özelliğiyle daha önceki benzer birçok etkinlikten ayrı bir tablo sundu.

Kurultayda tartışılan metal işçilerinin mücadele programı taslağına önümüzdeki günlerde kurultay tartışmaları ışığında son şekli verilecek. Bununla birlikte kurultayda yapılan tartışmalar ışığında ortaya çıkan sonuçlar genel olarak şu şekildedir:

1- Bir yandan sermaye sınıfının ve onun metal sektöründeki baş temsilcisi MESS'in saldırıları, öte yandan ise sendikaların ihanetçi-icazetçi bürokratlar denetiminde tutulması metal işçilerinin önündeki en temel sorunlardır. Bu engelleri aşmak ise ancak öncülerden başlayarak metal işçilerinin bir çatı altında toplanması ve bu engelleri aşacak bir mücadeleyi yükseltmesi ile mümkündür. Bu çerçevede **Metal İşçileri Birliği**, metal işçilerinin öncü gücü olarak bu mücadeledeki yerini örgütlü bir şekilde almalıdır.

2- Bugüne kadar sanayi havzalarında oluşturulan Kurultay Hazırlık Komiteleri bundan sonra **Metal İşçileri Birliği**'nin yerel birimleri olarak çalışmalı, fabrikalarda derinleşen bir faaliyet ile metal işçilerini birlik çatısı altında toplamalı, belli periyotlarla gerçekleştireceği toplantılarda tabanın söz ve karar hakkının güvence altına alındığı bir işleyişi metal işçilerinin mücadelesine hakim kılmalıdır.

3- Bugün metal işçileri ile birlikte tüm işçi sınıfının yaşadığı sorunların temelinde burjuvazinin sınıf egemenliği, kapitalizmin kâr odaklı sınıfsal yapısı yatmaktadır. Metal işçilerinin mücadelesi bu egemenliği hedef almalı, mücadelesini sınıfsız, sömürüsüz bir toplumsal düzen olan sosyalizm amacına bağlamalıdır.

4- Sermaye sınıfının çok yönlü siyasal, iktisadi, sosyal ve kültürel saldırıları işçi sınıfının çalışma koşullarını ağırlaştırmakta, sınıf bilincini köreltmektedir. Bu çok yönlü saldırılara karşı ekonomik-demokratik ve siyasal mücadele güçlendirilmelidir.

5- Yasal ve icazetçi sınırlar aşılmalı, metal işçilerinin mücadelesi militan bir kanala akıtılmalıdır. Bu çerçevede sermayenin saldırılarına ve sendikal ihanetlere karşı fiili-meşru mücadele örgütlenmelidir.

6 - Metal işçileri işçi sınıfının birleşik hareketinin yaratılması için üzerine düşen rolü oynamalı, sınıfın diğer bölükleri ile eylemli dayanışma içerisinde olmalıdır. Diğer ezilen kesimlerin sorunlarına sahip çıkılmalı, işçi sınıfının uluslarlarası birliğinin yaratılması için çaba harcanmalıdır.

7- Sendikal bürokrasinin denetimine terkedilen sendikal yönetimler fabrikalardan başlatılacak mücadele ile adım adım geri alınmalı, sendikal bürokrasi sendikalardan temizlenmelidir. Bu çerçevede sendikal demokrasinin işletilmesi sendikal alan çalışmasında özel bir önem taşımaktadır.

9- TİS ve grev başta olmak üzere metal işçilerinin mücadelesinin gelişme kanalları etkin bir şekilde değerlendirilmelidir. Mevzi direnişler, birleşik direnişin yaratılması hedefiyle ele alınmalıdır.

10- Kapitalist sistemin krizinin işçi sınıfına fatura edilmesine karşı kararlı bir mücadele yürütülmeli, ağırlaşan çalışma ve yaşam koşulları mücadelenin temel bir gündemi olabilmelidir.

En genel hatlarıyla ifade ettiğimiz bu sonuçlar, önümüzdeki günlerde **Metal İşçileri Birliği**'nin mücadele programı olarak bir kez daha kamuoyuna duyurulacaktır. Ancak bugünden söylenebilecek olan metal işçilerinin artık sermaye sınıfının saldırılarına ve sendikal ihanetlere karşı yalnız ve çaresiz olmadığıdır.

Metal İşçileri Birliği artık metal işçilerinin mücadele mevzisi olarak kurulmuştur. Metal işçilerini bu mevzide birleşmeye ve tek yumruk olmaya çağırıyoruz.

Metal İşçileri Birliği
2 Aralık 2009

Tüm metal işçilerini Metal İşçileri Birliği'nde örgütlenmeye çağırıyorum!

Krizle geçen bir yılın daha sonuna geldik. Ancak ne kriz bitti ne de biz işçilerin sorunları. Bu yılın sonuna gelirken tartışmaları yapılan asgari ücretin hala belirlenmeyişi ve 2010 yılında krizin etkilerinin daha derinleşeceği muhakkak biz işçi ve emekçilerin sırtındaki yükleri daha da artıracaktır.

2010 yılında krizin daha sert geçmesi bekleniyor. Muhtemelen bu kriz uzun yıllar süreceğe benziyor. Biz işçiler fabrikalarda aslında krizi bahane eden patronların azgın sömürüsü ile karşı karşıyayız. Birçok fabrikada uzun ve yoğun çalışma saatlerinin karşısında ücretlerimizi alamıyor ve zor şartlar altında çalışmaya devam ediyoruz. Aslında yapacak o kadar şey varken, bizler sesiz kalmayı tercih ediyoruz.

Biz işçiler kendi sorunlarımıza karşı birleşip, örgütlendik mi, önümüzde ne bizi azgın bir şekilde sömüren patronlar ne de onun uşaklığını yapanlar durabilir. Önemli olan biz işçilerin bir araya gelip sorunlarımızı ve çözüm yollarını tartışacağımız bir birliktelik yaratmaktır. Bu birlikteliği de ancak Metal İşçileri Birliği sağlanabilir. Metal İşçileri Birliği'nin programı çevresinde örgütlenerek, bu sorunları aşabiliriz ancak. Tüm metal işçilerini Metal İşçileri Birliği'nde örgütlenmeye çağırıyorum.

Yaşasın Metal İşçileri Birliği!

Anadolu Yakası'ndan
Metal İşçileri Birliği üyesi bir işçi

İşçinin kömür kadar değeri yokmuş!

Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesine 30 kilometre uzaklıktaki maden ocağında iş cinayetinc kurban giden 19 işçi bile bile ölüme yollandı. Devlet desteğini arkasına alan patronlar, 10 Aralık akşamı meydana gelen grizu patlamasına adeta davetiye çıkardı. 19 işçinin göçük altında kalarak yaşamını yitirdiği patlamadan bir gün önce 16.00-24.00 vardiyasında çalışan işçilerin de göçük altında kalmaktan son anda kurtuldukları ortaya çıktı. Bükköy Maden İşletmesi'nde 9 Aralık günü 16.00-24.00 vardiyasında çalışan yaklaşık 20 işçi, göçüğün meydana geleceğini anlayınca oradan uzaklaşarak, hayatlarını kurtarabildi.

19 işçinin göz göre göre katledildikleri, olaya tanıklık eden işçilerin anlatımlarıyla bir kez daha tescillendi. Tanıkların anlatımlarında, madendeki kuralsız çalışma koşulları da yer buldu. Ayrıca, maden ocağında çalışanlar tarafından çekilen fotoğraflarda, işçilerin çalışma şartlarındaki zorluklar ve çarpıklıklar da dikkat çekti. Ölen işçilerin hatıra olsun diye çektirdiği fotoğraflarda, dinamitle gerçekleştirilen çalışmalar da karelerde yer alıyor. Olayın tanıklarından Yusuf Aydın, grizu patlamasının gerçekleştiği bölümde, bir gün önce de göçük meydana geldiğini belirterek, şunları söyledi:

"Ben o sırada dış kısımdaydım. Arkadaşlarım göçük meydana geleceğini fark edince hızla kaçmışlar, canlarını zor kurtarmışlar. Bir süre sonra ise tekrar aynı yere girerek, çalışmaya devam etmişler. Bir gün sonra meydana gelecek göçükte hayatını kaybedecek olan enişte m Yusuf Karaca, olaydan sonra 'Hiç bu kadar korkmamıştım. Toz, dumana karıştı, zor kaçtık' dedi. Ben de 'Allah korumuş' dedim. Maden, bir gün önceden bize haber verdi aslında."

Maden çavuşu olan ve kurtarma çalışmalarına katılan Hamza Başkurt ise hayatını kaybeden işçilerden Ramazan Baştepe'nin, vardiyanın dinamitçisi olduğunu belirterek, "Ramazan'a, genellikle gaz ölçüm cihazı verilmezdi. Ben de kurtarma çalışmaları sırasında olay yerinde gaz ölçüm cihazı göremedim" dedi. Arkadaşlarının cesedini ayrı yerlerde bulduklarını anlatan Başkurt, şöyle konuştu:

"Arkadaşlarımız toplu halde değildi. En son Ramazan Baştepe'yi bulduk. Herhalde ikinci patlamadan sonra üçüncü patlamayı yapmak için giderken makine kendiliğinden kıvılcım aldı. Dinamit atışı olsaydı, arkadaşlarımızın hepsi bir yerde olurdu."

Bir gün önce patlamanın meydana geldiği yerin çok havasız olduğunu ve gaz birikmesinin başladığını ifade eden Başkurt, buna rağmen ortamın havasının temizlenmediğini kaydetti. Maden ocağındaki güvenlik önlemlerinin yetersizliğine değinen Başkurt, şöyle devam etti:

"Körükler, bizim dinamitle patlattığımız yerdeki pis havayı alıp, çalıştığımız yere veriyordu. Biz devamlı pis havayı soluyorduk. Her yönden sıkıntılı bir yerdi. Önümüz göçüyor, direkler kırılıyor, buna rağmen bizden sürekli kömür isteniyordu. Tedbirsizlik nedeniyle 3 ay önce bileğim kırıldı, bir yıl içinde 2 sefer göçüğün arkasında kaldım, arkadaşlar kurtardı. İşten atılma korkusuyla hiçbir işçi konuşamıyordu. Bir işçinin bir el arabası, kömür kadar değeri yoktu."

İşten atma saldırısına demiryolu emekçilerinden grev yanıtı!

KESK ve Kamu-Sen'in "toplu sözleşme ve grev hakkı" talebiyle 25 Kasım'da gerçekleştirdiği bir günlük uyarı grevinin ardından demiryolu emekçilerini soruşturma ve görevden uzaklaştırma terörüyle yıldırmak isteyen TCDD yönetimine emekçiler yine grevle yanıt verdi.

TCDD tarafından görevlerinden geçici olarak uzaklaştırılan 10'u KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) üyesi, 6'sı Türk Ulaşım-Sen üyesi olmak üzere toplam 16 demiryolu emekçisinin işe iadeleri talebiyle çeşitli illerde 15 Aralık 2009 Salı akşamı tren seferleri durdu.

Grev, İstanbul Haydarpaşa Garı'ndan saat 22.00'de kalkması gereken Anadolu Ekspresi'nin durdurulmasıyla başladı. Gara yığınak yapan polis, 00.45 sıralarında polis grevcilerden garın boşaltılmasını istedi. Bu dayatmanın yerine getirilmemesi üzerine grevcilere saldıran polis, BTS'lileri ve dayanışma için garda bulunan 2 üniversite öğrencisi gözaltına aldı. Saat 01.30 civarında da BTS İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Hasan Bektaş gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldı. Grevci memurların gar önündeki bekleyişi devam etti.

Yaşanan saldırının ardından KESK Genel Başkanı Sami Evren düzenlenen basın açıklamasıyla olayı kınadı, polisin grev kırıcılığı yaptığını söyledi.

TCDD yönetimi bu greve de 30 kişiyi daha işten uzaklaştırarak saldırdı. Bunun üzerine mücadelelerine devam eden demiryolu emekçileri, TCDD'nin Ankara'daki Genel Müdürlüğü'nden ayrılmama eylemi yaptı. KESK'li emekçilerin de destek olduğu eylem sonucunda işten uzaklaştırılan tüm emekçiler görevlerine geri iade edildi.

Burjuvazi kanla besleniyor... Eli kanlı cellatlardan hesap soracağız!

19 Kasım akşamı devrimci bir işçi olan Alaattin Karadağ Esenyurt/Avcılar polisi tarafından katledildi. Sermaye medyasında polisin dur ihtarına uymadığı gerekçesi ile çıkan silahlı çatışmada ölü olarak ele geçirildiği iddia edilse de görgü tanıkları Alaattin Karadağ'ın katledilişini çok daha farklı anlatıyorlar. Bir cinayet şebekesi olan polisin ve medyasının tüm yalanlarına rağmen görgü tanıkları yaralı olarak yerde yatmakta olan Karadağ'ın olay yerine gelen Fart Transit marka bir minibüsten inen uzun boylu bir sivil tarafından infaz edildiğini söylüyorlar. Saklayıp üzerini örtmeye çalıştıkları bu cinayetin nedeni ise Alaattin Karadağ'ın politik kimliği. Küçük yaşlardan beri işçilik yapan Alaattin Karadağ, 10 yılı aşkın bir süredir de işçi sınıfının kurtuluşu için mücadele eden, bu uğurda canını vermeye hazır olan Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) üyesi komünist bir militandı. Alaattin Karadağ 2001 yılında İzmir'de bir işçi mitinginde tutuklanmış, ağır işkencelerden geçirilmiş, o dönem cezaevlerinde gerçekleşen ölüm oruçlarına katılmıştı. Tahliye olduktan sonra da işçilik yaşamına ve mücadelesine kaldığı yerden devam etti.

Ve Alaattin sermayenin cellatlarını sadece 19 Kasım akşamı yediği kurşunda ya da öncesinde gördüğü işkencelerde tanımadı. Birçok sektörde olduğu gibi metal sektöründe de işçilik yapan Karadağ sağ elinin dört parmağını, adına iş kazası dedikleri bir cinayet girişiminde kaybetmişti. Oysa bu cinayet girişimi sadece ve sadece Alaattin'in sınıf kinini bilemeye yaradı. Birkez daha ve daha büyük bir öfkeyle sermayenin sınıf egemenliğini ortadan kaldırmak için kavgaya atıldı. İşte korkuları bu yüzdendi. Ve bu yüzden alçakça bir cinayetle onu ve mücadelesini yok edebileceklerini sandılar. Ancak yanılıyorlar. Ne Alaattinler ne de onların mücadeleleri böyle alçakça katliamlarla bugüne kadar bitirilemedi, bundan sonrada bitirilemez.

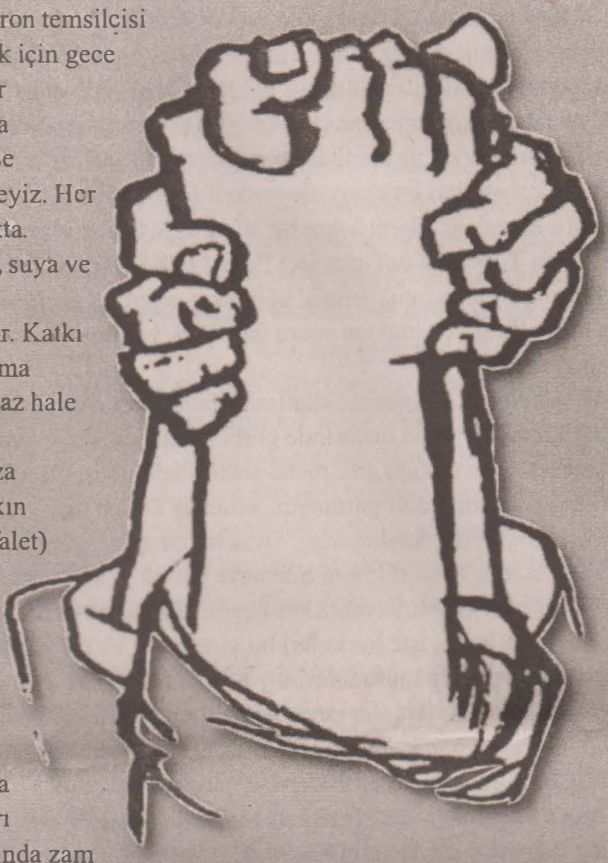
Bugüne kadar yüzlerce binlerce insanın sokak ortasında yargısız infazlarla, işkencelerle öldürmeleri nasıl bir işe yaramadıysa Alaattin Karadağ'ın katledilmesi de bu cellatların ömürlerini beş dakika dahi uzatmaya yetmeyecektir. Son iki yılda PVSK ile birlikte artan devlet terörünü sokak ortasında infaz edilen 30'un üzerinde insana rağmen halen işçi ve emekçiler mücadeleye devam ediyorlarsa, Alaattinler daha büyük bir kinle kavgaya atılıyorsa, Alaattinlerin katledilmesi de bu mücadeleyi dindirmeyecektir. Nice Alaattinler daha büyük bir kinle sermaye sınıfının bezirgan saltanatının üzerine üzerine yürüyecektir. Çünkü onların ömrünü uzatmaya çalıştıkları kapitalizm belası hergün insanlık için çok daha büyük bir yıkım getirmektedir.

İşte yıllardır işçi sınıfının kanı üzerinden yükselen kapitalizm seri iş cinayetlerine devam ediyor. Yaşamını sürdürme kavgası veren 19 maden işçisi göz göre göre ölüme gönderiliyor. Ve dünyanın dört bir yanında sermaye işçi kanıyla büyüyor. Kapitalizmin bu çıplak gerçeği var olduğu müddetçe de ne Alaattinlerin ne de mücadelelerini yok etmeye güçleri yetmeyecek. Sınıf mücadelesinde ölümsüzlüğü uğurlanan her yiğit devrimci bir kez daha işçi sınıfının mücadelesinde dirilecek.

Mücadelemiz onlarla birlikte büyüyecek.

İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret için mücadeleye!

Sermayenin krizi artarak devam ediyor. Patronlar ve patron temsilcisi hükümet ise krizin faturasını biz işçi ve emekçilere ödetmek için gece gündüz çalışıyorlar. Bir tarafta arka arkası gelmeyen zamlar yapılmakta, diğer tarafta ise her geçen gün işsizler ordusuna yenilerimiz katılmaktayız. Bir iş bulup çalışabilenlerimiz ise ücretlerini ya hiç alamamakta ya da parça parça alabilmekteyiz. Her geçen gün yoksulluğumuz ve sefaletimiz katlanarak artmakta.

Ev kirasından yakacağa, yiyecek fiyatlarından elektriğe, suya ve hemen tüm temel tüketim maddelerine ardı ardına zamlar yapılmakta. Biz işçiler için yaşamak daha da zorlaşmaktadır. Katkı payı adı altında sağlık hizmeti paralı hale getirilirken, ulaşıma yapılan zamlarla biz işçi ve emekçiler için ulaşım, ulaşılamaz hale getirildi.

Yani hayat pahalılığı yaşamımızın her alanında karşımıza çıkmaktadır. Varlığımızı zor bela sağlayabilmekteyiz. Bırakın ihtiyaçlarımızı karşılamayı, bizlere reva görülen asgari (sefalet) ücretiyle karnımızı dahi doyuramamaktayız. Ücretli kölelik düzeninde yaşamaya mecbur bırakılan biz işçiler için asgari ücret zammı, bir kez daha gündemde. Asgari ücrete yapılacak zammı umut ile beklemekteyiz. Hem de yapılacak yeni asgari ücret zammının her zaman ki gibi bir simit parası kadar olacağını bildiğimiz halde.

Geçtiğimiz günlerde asgari ücret komisyonu toplanmaya başladı. Daha tartışmalar başlamadan, komisyon toplantıları yapılmadan hükümet tarafından asgari ücrete yüzde 3 oranında zam yapılacağı dillendirilmeye başlanmıştı. Tabi bir de yanına, o her yıl tekrarlanan cümleyi eklemeyi ihmal etmediler. *"Asgari ücret belirleme komisyonu yeni asgari ücreti belirlerken, ülkenin içinde bulunduğu sosyal kültürel ve geçim şartlarını göz önünde bulundurmaktadır"* yine biz işçi ve emekçileri bu cilalı sözlerle kandırabileceklerini sanıyorlar. Ama gerçeklerin ne olduğunu hepimizin içinde bulunduğu kölece yaşam koşulları en iyi biçimde kanıtlamaktadır.

Her yıl olduğu gibi bu yılda sermaye devleti asgari ücrete zam yaparken biz işçi ve emekçilerin yaşam koşullarını değil patronların kasalarını büyütmeyi hesaplayacaktır. Bizden ise yine şükretmemiz istenecek. Boynumuzu büküp yoksulluğumuza ve sefaletimize katlanmamız, biraz daha fedakârlık yapmamız beklenecek.

Sefalet ücreti ile kölece koşullarda çalışmak ve yaşamak biz işçilerin kaderi değildir. Patronlar devletinden adalet beklemekte biz işçi sınıfı ve emekçiler için hayalden başka bir şey değildir. Bizlerin kurtuluşu kendi kollarımızdadır. Yöneltilen her tür saldırıya karşı haklarınızı alabilmek için mücadele etmekten başka bir yolumuz yok. İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret için, ortak taleplerimizin hayata geçebilmesi için bir araya gelerek mücadele yolunu tutmalıyız. Unutmayalım ki birleşen işçiler yenilmezdir!

Kartal İşçi Kültür Evi Derneği

Fahri Korutürk Caddesi Gürpınar Sokak

No: 26/1 Karlıktepe - Kartal

e-mail: anadoluyakasiiscibulteni@gmail.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 516 * Fiyatı: 25 Kr * Aralık 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92